

Posmrtně vyšlo několik titulů, z nichž poslední jsou Lidové písně, pověsti a hry z Boskovic (k tisku připravili I. Melkus a J. Pospíšilová, 2005). Jde o soubor starších Sirovátkových prací věnovaných regionu, v němž na počátku své celoživotní kariéry působil jako vesnický kantor.

J. POSPÍŠILOVÁ

70. výročí úmrtí prof. Stanislava Součka

V samém závěru roku uplyne sedmdesát let od smrti profesora Stanislava Součka (*7.5.1870 v Náchodě, + 30.12.1935 v Brně), významného literárního vědce a jednoho ze zakladatelů brněnské bohemistiky.

Studia bohemistiky a klasické filologie absolvoval na Filozofické fakultě Karlovy univerzity v Praze, v r. 1905 získal doktorát filozofie. Poté působil jako středoškolský učitel na gymnáziích v Olomouci, Dvoře Králové a v Brně. V r. 1920 byl jmenován profesorem českého jazyka a písemnictví Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, ve studijním roce 1930-1931 vykonával úřad rektora.

Pole literárněhistorického badatelského zájmu prof. Stanislava Součka bylo velmi široké, od témat středověkých až po literaturu národního obrození. Dodnes ceněny jsou jeho práce o T. Štítném, věnoval pozornost tvorbě doby Husovy. Významným, doslova celoživotním tématem jeho vědecké i organizační činnosti bylo bádání o životě a tvorbě Komenského, usiloval o úplné vydání jeho díla a soustavně postup ediční práce ve svých recenzích hodnotil; sám v letech 1921-1935 pracoval jako redaktor Veškerých spisů J. A. Komenského. Mnohé edice doprovázel odbornými studii, kriticky sledoval rozvoj české meziválečné komeniologie na stránkách Archivu pro bádání o životě a díle J. A. Komenského, ale i dalších vědeckých časopisů. Osobnosti velkého autora věnoval i svou inaugurační rektorskou přednášku nazvanou Komenský a české písemnictví jeho doby.

Dodnes přínosná je Součkova monografie Rakovnická vánoční hra (1929), jež zpracovává téma lidové vánoční hry a v šir-

ším záběru též závažnou problematiku tzv. pololidové tvorby doby pobělohorské. Z četných prací dotýkajících se tvorby doby obrození jsou to zejména studie o J. Dobrovském, F. Palackém, B. Němcově, J. Nerudovi, K. J. Erbenovi, A. Jiráskovi, pozor- nost věnoval i postavám obrození na Mora- vě – F. M. Klácelovi, J. H. A. Gallašovi. Obdivuhodná je Součkova soustavná a neú- navná recenzní činnost, jíž podrobně mapo- val vývoj bádání v oblastech, která součas- ně sám vědecky zkoumal.

Součkova badatelská práce došla oceně- ní vědeckou veřejností, byl řádným členem České akademie a Učené společnosti Šafa- řkovy, členem-korespondentem Královské české společnosti nauk, z dalších uvedme aspoň čestné členství v Jednotě českých filo- logů a v Ústředním spolku jednot učitel- ských v zemi Moravskoslezské. V letech 1914-1935 byl redaktorem Časopisu Matice moravské.

Součkova odborná činnost vynikala bo- hatstvím shromážděného materiálu a fun- dovaností vědeckých soudů. Proto jsou jeho práce dnešním badatelům stále zdrojem cenných informací nejen jako svědectví li- terárněvědné práce první třetiny dvacátého století.

H. BOČKOVÁ

50 let od smrti profesora Františka Karla Studničky

Letos 2. srpna uplynulo padesát let od smrti profesora MUDr. Františka Karla Studničky, jednoho ze zakladatelů a prvních profesorů lékařské fakulty naší Alma mater a zároveň nejznámější osobnosti české bio- logie první poloviny 20. století.

Když vznikla Československá republika a budování druhé české univerzity vstoupilo do realizační fáze, profesor Studnička měl za sebou bezmála 20 let úspěšného působení na brněnské České vysoké škole technic- ké (ČVŠT) a pověst renomovaného histolo- ga a biologa. Zsvěceným připadlo proto sa- mozřejmě, že na návrh moravských členů Národního shromáždění byl Studnička po- věřen prací v šestičlenné komisi pro zřízení